

ANNO DOMINI DCCLXVI

S. CHRODEGANGUS,

METENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN S. CHRODEGANGUM.

(Fabric., Bibl. med. et inf. stat.)

Chrodegangus, aliis *Chrotgangus*, *Grōdegangus*, *Crodogandus*, *Crodogangus* (a), Trithemio cap. 256 de S. E., *Ruggandus*; in epitaphio apud Mabillonum, tom. I, pag. 423 (editionis novæ pag. 377):

Roigangus nomen, gloria Christus erat.

Pipini regis ex sorore nepos et episcopus ab anno 743 ad 766 Metensis, de quo præter Sammarthanos, tom. III Gallie Christianæ, pag. 711, Acta sanctorum ad diem vi Martii, et Acta sanctorum Bened., sec. iii, parte ii, pag. 204, et Vita Chrodegangi ex Codice sæculi xiii Guelpherbytano edita a Joanne Georgio Eccardo, tom. I Scriptorum Wurtzeburgensem, pag. 912; Martinus Meurisse, episcopus Madaurensis, in Historia episcoporum Metensium Gallie edita Metis 1654 fol. Scripsit *Regulam* clericis observandam Metensibus, et in multis vestigia le-

B

gentem Regulæ S. Benedicti. Edidit Lucas Dacherius distinctam in capita 86 Parisiis 1654 4^e tom. I Scriptorii, pag. 205 (novæ edit. tom. I, pag. 565); sed aliam minus interpolatam constantemque capitibus 34 ex Sirmondi Codice Labbeo, tom. VII Concil., pag. 1444, et ex Labbeo Harduinus, tom. IV, pag. 1181, et novissime Coletus in editione Conciliorum Veneta, tom. IX, post concilium Aquisgranense an. 816, sub juncta etiam interpolata illa canonieorum Regula, ex Chrodegango, concilio illo Aquisgranensi atque aliunde consarcinata. Sinceram quoque dedit Carolus le Cointe, tom. V Annalium Ecclesiae Francorum ad annum Christi 737, pag. 567-587, ex Codice ms. collato cum Dacheriana et Labbeana editione. Plura de hoc Chrodegango Paulus Warnefridus in fragmento de episcopis Metensibus apud Andream du Chesne, tom. I Rer. Franc., pag. 204 seq., ubi normæ etiam clero instituta mentio, sicut et apud Sigebertum cap. 78. Excerpta ex illa regula capita quædam ante Bacherium vulgaverat Joannes Morinus in sylloge penitentialium libellorum, sub-

A juncta operi de Disciplina veteris Ecclesiæ in administratione paenitentiarum, quod opus post editionem Paris. 1654 recusum est Bruxellis 1655 et Venetiis 1702 fol. Denique Chrodegangi Privilgium pro Gorziensi abbatia, præter conciliorum editores Labbeum, Harduinum et Coletum, ad annum 756 offert laudatus le Cointe, tom. V, pag. 562. De Romano Psalmorum canto in Metensem primum, deinde in alias Gallie Ecclesias per Chrodegangum illato, vide Henrici Warthoni auctarium ad Usserium de Sacris vernaculis, pag. 358.

EPITAPHIUM CHRODEGANGI

EPISCOPI METENSIS.

(Mabill. analect. nov. ad p. 377.)

Quisquis ab occasu venis hic, vel quisquis ab ortu,
Præsulis hic cineres scito jacere pii.
Moribus ornatum, virtutum tramite rectum,
Egregium meritis hæc tenet urna virum.
Cui sancti actus, lex meditatio, dogma fidele,
Roigangus nomen, gloria Christus erat.
Romulida de sede sibi data pallia sancta
Extulit, huncque Patrum extulit ille Pater.
Instituit sanctæ clerum hinc munia viæ,
Ordine in Ecclesia luxque decusque fuit.
Exemplo et verbis animos ad cœlica regna
Misit, et in tanta floruit arte satis.
Virtutes retinens, vitorum monstraque vitas,
Satque in eo viguit pontificalis apex.
Solator viduis fuit et tutela misellis,
Sensit et hunc sibimet orphana turba patrem.
Regibus acceptus, populo venerabilis omni,
Vita ejus cunctis norma salutis erat.
Post vita cursum senio veniente peractum,
Terram dat terræ, mittit ad astra animam.

(a) Vide Carolum le Cointe, tom. V Annal. Francorum, pag. 74.

VETERUM TESTIMONIA DE S. CHRODEGANGO.

Sigebertus Gemblaceus, de Script. ecclesiasticis,
Cap. 78.

Chrodegangus, Metensis episcopus, Pippini regis

ex sorore nepos, nobilitatem generis nobilitans fervore sanctæ religionis, scripsit regulam, quam specialiter Metensis Ecclesiæ clericis observanda de-